

og prioriteringer i det offentlige sygehusvæsen. Det har regeringen ingen planer om at foreslå ændret.

Det handler altså grundlæggende om, hvordan vi skal prioritere ressourcerne på sundhedsområdet, og Sundhedsstyrelsen har skønnet, at det vil koste 65-70 mio. kr. årligt, hvis der i offentligt regi skulle tilbydes IVF-behandling til barn nummer to, og det er altså regeringens opfattelse, at vi kan få mere gavn af de penge på andre områder, f.eks. inden for kræftbehandlingen eller behandling af hjerte-kar-sygdomme.

Kl. 16:17

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:17

Bjarne Laustsen (S):

Tak for besvarelsen. Jeg synes jo, at det er lidt synd, at sundhedsministeren ikke vil forsvare, hvad hans tidligere ministerkollega og politiske ordfører har sagt om det her, nemlig at det vil være helt naturligt at indføre ligestilling på området, således at man får de samme muligheder som adoptanter har.

Jeg ved jo, at ministeren kan lide at rejse, og det kan godt være, at han ikke har studeret den kinesiske etbarnspolitik, men det kan være, at hans kollegaer har gjort det, og at det er derfor, at de er kommet frem til, at det ikke er særlig godt.

Det, der er interessant her, er, at man løber så stærkt fra noget, der er blevet sagt for så kort tid siden. Og der er jo masser af familier, der henvender sig om det her og som siger, at de ikke kan forstå, at de ikke kan få hjælp til barn nummer to.

Ministeren må også forstå, at det kan være svært for de her familier at stå frem, for de ønsker jo at få børn ligesom alle mulige andre, men de skal bare have lidt hjælp til det. Derfor er det jo svært at forstå, at man godt kan få hjælp til at få alle de børn, man vil have, når man adopterer. De her familier skal bare have en lillebitte smule hjælp, og så kan de føde deres egne børn. Og det er da underligt, at man ikke vil hjælpe i en situation, hvor vi mangler børn – de bliver efterspurgte alle vegne – og når familierne skal have så lidt hjælp, hvorefter de så kan de føde deres egne børn bare med den lillebitte smule hjælp.

Det kan da godt være, at det koster nogle penge, men jeg synes, at det er synd og skam at sammenligne det med kræftbehandling og alt mulig andet, for vi giver jo tilbud til adoptanter. Og når man tidligere er kommet frem til, at der

skulle være ligestilling på området, så synes jeg, at det er en kovingding, regeringen har lavet her. Det er jo tidligere, gode konservative folk, der helt klart, tydeligt og firkantet har givet udtryk for den hensigt, så ingen kunne være i tvivl, og hvis vi ikke havde haft folketingsvalget, så er jeg slet ikke i tvivl om, at Carina Christensen som familie- og forbrugerminister allerede havde været i gang med at gennemføre det her, som hun havde lovet flere gange før valget.

Kl. 16:19

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 16:19

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Nu er det sådan, at det her spørgsmål hele tiden har hørt under sundhedsministerens ressort. Det var det før valget, og det er det efter valget. Hvad enkelte folketingsmedlemmer har udtrykt i valgkampen finder jeg som sagt ikke nogen anledning til at gå ind i, men det tegner ikke regeringens politik. Regeringens politik er, at det niveau, som Folketinget vedtog i 2006, skal fastholdes.

Så kan det godt være, at hr. Bjarne Laustsen finder, at det er synd og skam, at man begynder at sammenligne med kræftsygdomme og hjerte-kar-sygdomme, men sådan er det nu engang, når det henhører under sundhedsområdet. Det er sådan, at man på sundhedsområdet må prioritere ressourcerne, ligesom man må prioritere ressourcerne på alle mulige andre områder, og der har vi altså fundet, at det er mest korrekt, at man bruger de sparsomme ressourcer på kræftområdet frem for at give hjælp til noget, som folk i givet fald selv ville kunne betale. Der er jo ikke et forbud mod, at man selv får nogle børn.

Kl. 16:20

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:20

Bjarne Laustsen (S):

Det er jo ikke bare almindelige folketingsmedlemmer, det er jo tidligere familie- og forbrugerminister Carina Christensen, det er tidligere politisk ordfører for De Konservative, fru Henriette Kjær, som har været ude både den 11. november og den 27. november og sige det helt fuldstændig klokkeklart. Det er da derfor, at de familier, der har det problem, har en forventning til ministeren og regeringen, når to så prominente med-